

Arrest

nr. 64 040 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 8 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 januari 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. MERRIE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 maart 2010 diende verzoekster een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter).

1.2 Op 9 augustus 2010 wordt aan verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 20).

1.3. Diezelfde dag diende verzoekster een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter).

1.4. Op 20 september 2010 werd een verslag van samenwoning opgesteld door de politie van Turnhout.

1.5. Op 10 januari 2011 wordt aan verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 09.08.2010 door (B.F.) geboren te (...), op (...) en van Kameroense nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden bepaald in artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2 bepaalt het volgende: “als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd”: 2° “de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voor zover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie, die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder zijn dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.”

Verder in artikel 40bis, §2 wordt gesteld: “de minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.”

Aangezien betrokkene nog geen 21 jaar is en zij niet bewezen heeft reeds een jaar voor de aanvraag samengewoond te hebben met haar partner, voldoet zij niet aan de gestelde voorwaarden.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt daarom geweigerd.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat dient door te gaan voor een enig middel stelt verzoekster dat *“de bestreden beslissing gebruik maakt van onjuiste en juridisch onaanvaardbare motieven, doordat verweester haar beslissing tot weigering onder meer motiveert door te stellen betrokken niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 40bis van de wet van 15 december 1980”*.

2.2. De Raad begrijpt uit deze kritiek evenwel dat verzoekster doelt op een schending van de motiveringsplicht, in combinatie met artikel 40bis van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster licht haar enig middel integraal als volgt toe: *“Verwerende partij maakt zich schuldig aan het gebruik van onjuiste motieven en daardoor van juridisch onaanvaardbare motieven. Doordat verweester haar beslissing tot weigering onder meer motiveert door te stellen betrokken niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 40bis van de wet van 15 december 1980. Meer bepaald motiveert verweester haar beslissing door te stellen dat betrokkene nog geen 21 jaar is en zij niet bewezen heeft reeds een jaar voor de aanvraag samengewoond te hebben met haar partner, voldoet zij niet aan de voorwaarden om de minimumleeftijd terug te brengen naar 18 jaar. Zij verwijst daarbij naar een aanvraag die zou zijn gedaan op 9 augustus 2010. Terwijl verzoekende partij weliswaar niet heeft samengewoond met haar partner 1 jaar voorafgaand aan het moment waarop deze partner het rijk is binnengekomen. Toch hebben partijen steeds een relatie gehad. Het feit dat zij niet hebben samengewoond in de strikte zin van het woord, was ingegeven door de feitelijke onmogelijkheid daartoe. De partner die zich laat vervoegen in de zin van artikel 40bis van de vreemdelingenwet verklaart hierover aan de politie (stuk 5): ‘Ik ken mijn vriendin (B.F.) reeds van 2006. (...) Ik ben dan een relatie begonnen met (F.). We hebben dan besloten om te gaan samenwonen in België. Ik wens te benadrukken dat we in Nederland nooit samengewoond hebben. Ik woonde bij mijn moeder in de (...) Tilburg. (B.F.) heeft als laatste adres (...) Tilburg. Niettegenstaande we niet samenwoonden zijn we elkaar altijd blijven zien. Verzoekende partij heeft bovendien samen met de heer (M.N.C.), een kind heeft. Dit kind is geboren in februari 2010. Reeds in augustus 2009 heeft verzoekende partij ingestemd met de erkenning door haar partner. Terwijl verzoekende partij geen weet heeft van een aanvraag op 9 augustus 2010 door haar gedaan tot het verkrijgen van een dergelijke verblijfskaart nu zij in het bezit is van een verblijfskaart die geldig is van 2 augustus 2010 tot en met 2 augustus 2015. (stuk 2). Zodat*

verwerende partij door zo te beslissen zich schuldig maakt aan gebruik van onwettig motieven, en daardoor juridisch onaanvaardbare motieven. Dat het eerste en enige middel ernstig is. Om die redenen moet de bestreden beslissing worden vernietigd."

2.4. De Raad ontwaart dat verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing gebaseerd is op juridisch onaanvaardbare en onjuiste motieven. Zo voert verzoekster kritiek aan op de overweging waarbij wordt gesteld dat zij niet aan de gestelde voorwaarden voldoet omdat zij nog geen 21 jaar is en zij niet bewezen heeft reeds een jaar voor de aanvraag samengewoond te hebben met haar partner.

2.5. Verzoekster betwist deze motieven echter geenszins en beaamt in haar voorliggend verzoekschrift zelfs dat zij geen jaar voor de aanvraag heeft samengewoond met haar partner. Evenmin betwist zij de vaststellingen in de bestreden beslissing naar aanleiding van haar leeftijd. Verzoekster toont bijgevolg geenszins de zogenaamde onjuistheid van deze motieven aan. Verzoeker laat volledig na de onjuistheid van deze motieven te betwisten, te weerleggen en zelfs überhaupt deze te bespreken.

2.6. Voor het overige voert verzoekster enkel nog aan dat zij geen beweert geen weet te hebben van de door haar op 9 augustus 2010 ingediende aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter). Verzoekster tracht hiermee aan te tonen dat zij deze tweede aanvraag niet zou hebben ingediend, nu zij op 2 augustus 2010 door een materiële vergissing van de gemeentelijke instanties in het bezit werd gesteld van een F-kaart. In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, draagt deze tweede aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie van 9 augustus 2010 weldegelijk dezelfde de manuele handtekening die ook op haar eerste aanvraag van 3 maart 2010 terug te vinden is, zodat de bewering dat zij van 9 augustus 2010 geen aanvraag deed, feitelijke grondslag mist.

2.7. Het feit dat zij onterecht en per vergissing op 2 augustus 2010 in het bezit werd gesteld van een F-kaart creëert geen enkel recht in hoofde van verzoekster, nu haar reeds op 9 augustus 2010 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend (bijlage 20) en zijzelf diezelfde dag nog een nieuwe aanvraag deed, zodat zij zelf ook steeds zeer goed op de hoogte was van deze vergissing.

2.8. Ook het op 20 september 2010 uitgevoerde onderzoek naar de samenwoning deed reeds vermoeden dat het om een vergissing ging. Bovendien werd aan verzoekster iets meer dan vijf maanden na het foutief afleveren van deze verblijfskaart een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten betekend (bijlage 20). Bovendien blijkt uit het uittreksel van het Rijksregister, dat zich in het in het administratief dossier bevindt, dat deze F-kaart werd ingehouden, nu deze op 8 december 2010 werd gesupprimeerd. Door louter te beweren dat zij geen weet zou hebben van de door haar ingediende (en ondertekende) aanvraag van 9 augustus 2010, maakt zij geenszins aannemelijk dat zij, ondanks deze F-kaart, zeer goed op de hoogte was van het feit dat er inzake haar tweede verblijfsaanvraag nog geen beslissing werd genomen.

Bovendien beroept verzoekster zich op geen enkele rechtsregel die zou geschonden zijn omdat de bestreden beslissing werd genomen na het verkeerdelijk afleveren van een F-kaart.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC